

استفاده از روش خوشبندی و TOPSIS برای انتخاب تأمین کنندگان با محدودیت عرضه

رامین صادقیان^{۱*}، محمود مستدجم^۲

۱- استادیار گروه مهندسی صنایع، دانشگاه پیام نور، تهران

۲- کارشناس ارشد مهندسی صنایع، دانشگاه پیام نور، تهران

چکیده

بررسی زنجیره تأمین معمولاً دو مشکل اساسی دارد. مشکل اول زمانی ظاهر می‌شود که تعداد تأمین کنندگان، محصولات و اقلام بسیار زیاد باشند. امروزه به خاطر پیچیدگی سیستم‌های تولیدی، تأمین کنندگان با محدودیت‌هایی مواجه هستند. این همان مشکل دوم است. یکی از محدودیت‌ها این است که تقاضاها باید توسط تأمین کنندگان به طور کامل ارضاء شوند. در این مقاله، این مشکل از طریق خوشبندی اقلام و تأمین کنندگان و نیز استفاده از روش TOPSIS حل می‌شود. روش پیشنهادی در شرکتی تولیدی به عنوان مطالعه موردی پیاده‌سازی می‌شود. در انتهای نتایج به دست آمده از روش پیشنهادی با روش DEA که نتایج شان مشابه است، مقایسه می‌شود.

واژه‌های کلیدی: زنجیره تأمین، انتخاب تأمین کنندگان، خوشبندی، روش TOPSIS

۱- مقدمه

تأمین‌کننده مبتنی بر روش SMART^{۱۴} را برای یک کارخانه شیشه‌سازی ارائه داد (بارلا^{۱۵}، ۲۰۰۳). دینگ و همکارانش یک مدل بهینه‌سازی برای مسئله انتخاب تأمین‌کننده با استفاده از الگوریتم ژنتیک ارائه کردند (دینگ و همکاران^{۱۶}، ۲۰۰۵).

مدل‌های تصمیم‌گیری چندمعیاره اعم از چنددهدفه و چندشاخصه نیز در انتخاب تأمین‌کننده‌گان به کرات استفاده شده‌اند. مورالدیاران یک روش فرایند تحلیل سلسله مراتبی را برای انتخاب تأمین‌کننده‌گان ارائه نمود (مورالدیاران^{۱۷}، ۲۰۰۲). قهرمان و همکارانش از روش فرایند تحلیل سلسله مراتبی فازی برای انتخاب تأمین‌کننده‌گان در یک شرکت ترکیه‌ای استفاده کردند (قهرمان و همکاران^{۱۸}، ۲۰۰۵). تالوری و همکارش یک مدل برنامه‌ریزی ریاضی خطی برای ارزیابی تأمین‌کننده‌گان بالقوه با توجه به میزان عملکرد تأمین‌کننده‌گان موجود، ارائه کردند (تالوری و همکاران^{۱۹}، ۲۰۰۵). بوتانی و همکاران نیز با استفاده از روش خوشبندی و مدل AHP روالی برای انتخاب تأمین‌کننده‌گان با محوریت کاهش یافتن زمان تحویل نهایی ارائه دادند (بوتانی و همکاران^{۲۰}، ۲۰۰۷). تحقیقات متعدد دیگری نیز در زمینه انتخاب تأمین‌کننده‌گان قابل مشاهده است (ان جی^{۲۱}، ۲۰۰۸؛ لیو و همکاران^{۲۲}، ۲۰۰۵؛ هونگ و همکاران^{۲۳}، ۲۰۰۵؛ قدسی پور و همکاران^{۲۴}، ۲۰۰۱؛ ناراسیمان و همکاران^{۲۵}، ۲۰۰۱).

با توجه به اینکه زاناکیس و همکاران ثابت کردند که با افزایش تعداد گزینه‌ها در روش‌های تصمیم‌گیری چندمعیاره، این روش‌ها ناکارامد شده و قادر به اولویت‌بندی گزینه‌ها نیستند، بنابراین، در حالتی که تعداد تأمین‌کننده‌گان و اقلام مورد تقاضا زیاد

از دهه ۹۰ میلادی مفاهیم زنجیره تأمین بیش از هر زمان دیگری مورد توجه تولیدکننده‌گان و عرضه‌کننده‌گان قرار گرفت. بها دادن به تمامی بخش‌های مؤثر بر تهیه، تولید و تحويل کالا و خدمات به مشتری نهایی منجر به پدیدآمدن مفهومی اساسی به نام "زنجیره تأمین"^{۱۰} گردید (تیموری، ۱۳۷۸).

از زمان پیدایش مفهوم زنجیره تأمین، مقالات، پایان‌نامه‌ها و تحقیقات گستره‌ای بر روی تعاریف، مفاهیم و خصوصیات آن صورت گرفته‌است (الرام، ۱۹۹۱؛ کریستوفر^۳، ۱۹۹۲؛ لی و همکاران^۴، ۱۹۹۲؛ بلاک هورست و همکاران^۵، ۲۰۰۵؛ فلین و همکاران^۶، ۲۰۱۰؛ ناگورنی^۷، ۲۰۱۰؛ ژو و همکاران^۸، ۲۰۰۹) در مسائل زنجیره تأمین چنانچه تعداد تأمین‌کننده‌گانی که می‌توانند اقلام مشابهی را عرضه نمایند، بیش از یک تأمین‌کننده باشد، دو سؤال اصلی مطرح می‌شود،

سؤال اول) کدام یک از تأمین‌کننده‌گان برای عرضه اقلام موردنظر انتخاب گردند؟
سؤال دوم) هر تأمین‌کننده چه میزان از اقلام موردنظر را عرضه نماید؟ (دیمیرتاس و همکاران^۹، ۲۰۰۸)

بیکر و همکارش از روش تحلیل پوششی دادها (DEA)^{۱۰} برای انتخاب تأمین‌کننده‌گان با توجه به کارآیی شان استفاده کردند (بیکر و همکاران^{۱۱}، ۱۹۹۷). چوی و همکارانش از روش CBR^{۱۲} برای مسئله انتخاب تأمین‌کننده استفاده کردند (چوی و همکاران^{۱۳}، ۲۰۰۲). بارلا یک روش ارزیابی

یک شرکت قطعه سازی ارائه می‌گردد و نتایج حاصل از الگوریتم پیشنهادی با نتایج به دست آمده از روش DEA مقایسه می‌شود.

۱-۱- بیان مسئله

در این تحقیق تعداد تأمینکنندگان و اقلام بسیار زیاد در نظر گرفته می‌شوند، و با توجه به زیاد بودن تعداد تأمینکنندگان و اقلام، نمی‌توان از روش‌های تصمیم‌گیری به طور مستقیم استفاده نمود. زاناکیس و همکاران (۱۹۹۸) نشان دادند که با افزایش تعداد گزینه‌ها در روش‌های تصمیم‌گیری چند شاخصه، این روش‌ها ناکارامد شده و قادر به نمایش اهمیت و اولویت‌بندی صحیح گزینه‌ها نیستند، بنابراین، در این تحقیق برای تخصیص از یک روش خوشبندی، تأمینکنندگان و اقلام را دسته‌بندی نموده و سپس از مدل‌های تصمیم‌گیری چندشاخصه استفاده می‌شود و یک الگوریتم نیز برای پیاده‌سازی روش مذکور پیشنهاد می‌گردد.

۲-۱- مفروضات تحقیق

- مطلوبیت معیارها به‌طور یکنواخت افزایشی یا کاهشی بوده و این فرض برای تمام معیارهای درنظر گرفته شده صادق است.
- مجموع عرضه تمام تأمینکنندگان از میزان اقلام مورد تقاضا بیشتر است.
- تعداد تأمینکنندگان و تعداد اقلام می‌تواند بسیار زیاد باشد.
- میزان عرضه اقلام از جانب تأمینکنندگان محدودیت دارد.

باشد، بهتر است از روش‌هایی استفاده نمود که قابلیت استفاده در حجم بالای تأمینکنندگان و اقلام مورد تقاضا را دارا باشد (زاناكيس و همکاران^{۲۶}، ۱۹۹۸).

برخی از این روش‌ها عبارتند از،

۱. روش‌های طبقه‌بندی^{۲۷} و خوشبندی^{۲۸}

۲. روش DEA

۳. سیستم‌های CBR

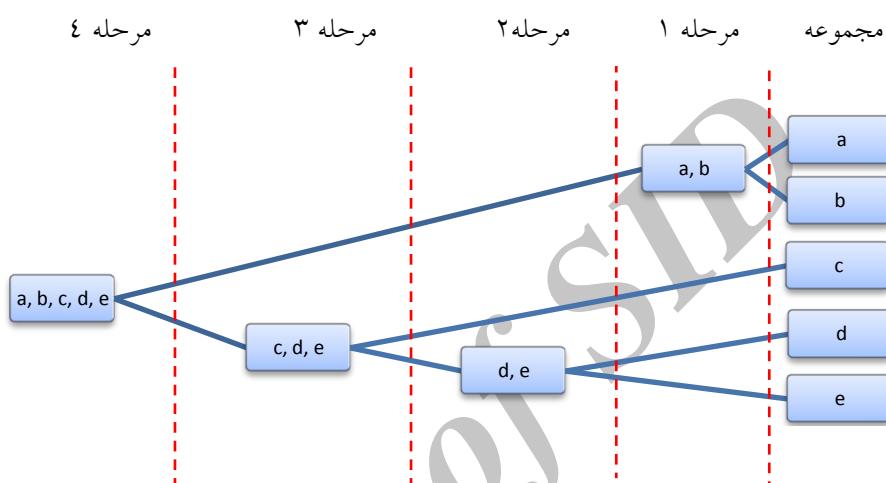
در این مقاله در راستای برآورده نمودن دو محدودیت ذیل به صورت توأم که در تحقیقات قبلی معمولاً به صورت جداگانه منظور می‌شدند، از یک روش خوشبندی به شکل مناسبی استفاده می‌گردد. این دو محدودیت عبارتند از،

(۱) تأمینکنندگان در عرضه انواع اقلام دارای محدودیت بوده و تمام انواع اقلام را نمی‌توانند ارائه نمایند.

(۲) تمام تقاضاها باید جبران گردد.

برای برطرف نمودن محدودیت‌های مذکور، از روش خوشبندی AGNES^{۲۹} برای تأمینکنندگان و اقلام به‌طور جداگانه و نیز از روش TOPSIS در دو مرحله استفاده می‌گردد که نحوه پیاده‌سازی مدل پیشنهادی در ادامه توضیح داده می‌شوند. البته، استفاده از روش خوشبندی AGNES و روش تصمیم‌گیری TOPSIS علت خاصی ندارد و هر روش مناسب خوشبندی و تصمیم‌گیری دیگری نیز می‌تواند در این الگوریتم استفاده شود، متنها این دو روش همان گونه که در ادبیات موضوع نیز عنوان شد، بیشتر مورد استفاده و پسند محققان قرار دارد. در ادامه روش خوشبندی AGNES معرفی شده و سپس الگوریتم پیشنهادی برای تخصیص و نیز یک مطالعه موردي در

قرار می‌گیرند. مثلاً در شکل (۱) برای مجموعه‌ی $\{a, b, c, d, e\}$ ، ابتدا ۵ خوش‌های تک عضوی در نظر گرفته می‌شود. سپس خوش‌های گام به گام و براساس فواصل اقلیدسی و مبتنی بر معیارهای در نظر گرفته شده با هم ترکیب شده و به خوش‌های بزرگتری تبدیل می‌گردند.

شکل (۱): یک نمونه از مراحل خوش‌بندی از طریق روش AGNES

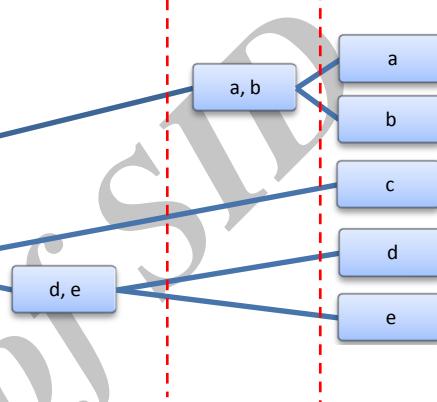
معیارهای اقلام بهتر است توسط متخصصان یا خبرگان بخشنود مورد بحث و مناسب با روش حل و مسئله‌ی موارد نظر تعیین گردند. وزن معیارها نیز می‌تواند از طریق روش‌هایی مانند آنتروپی، AHP، وزن‌دهی مستقیم افراد خبره و یا به صورت ترکیبی از آنها تعیین گردد (اصغرپور، ۱۳۸۸). البته، لازم نیست اشاره شود، معیارها بهتر است مستقل باشند تا هم کارایی روش بالاتر رود و هم در جمع آوری داده‌های نسبتاً تکراری صرفه‌جویی به عمل آید. برای مستقل بودن یا نبودن معیارها می‌توان از آزمون‌های مناسب و یا به کمک نرم افزارهای مناسب آن را بررسی نمود، ولیکن، مستقل نبودن معیارها و یا استقلال کامل نداشتن آنها خللی در مراحل روش الگوریتم و پیاده‌سازی آن وارد نمی‌کند، بلکه، فقط یک حسن محسوب می‌شود.

۲- ارائه مدل پیشنهادی

۱-۲- روش خوش‌بندی AGNES

در این تحقیق از الگوریتم AGNES که در بین روش‌های خوش‌بندی، جزء روش‌های سلسه مراتبی از نوع ترکیبی است، استفاده می‌گردد. در روش AGNES ابتدا هر شی در داخل یک خوش‌های جداگانه

مرحله ۱ مرحله ۲ مرحله ۳ مرحله ۴ مجموعه

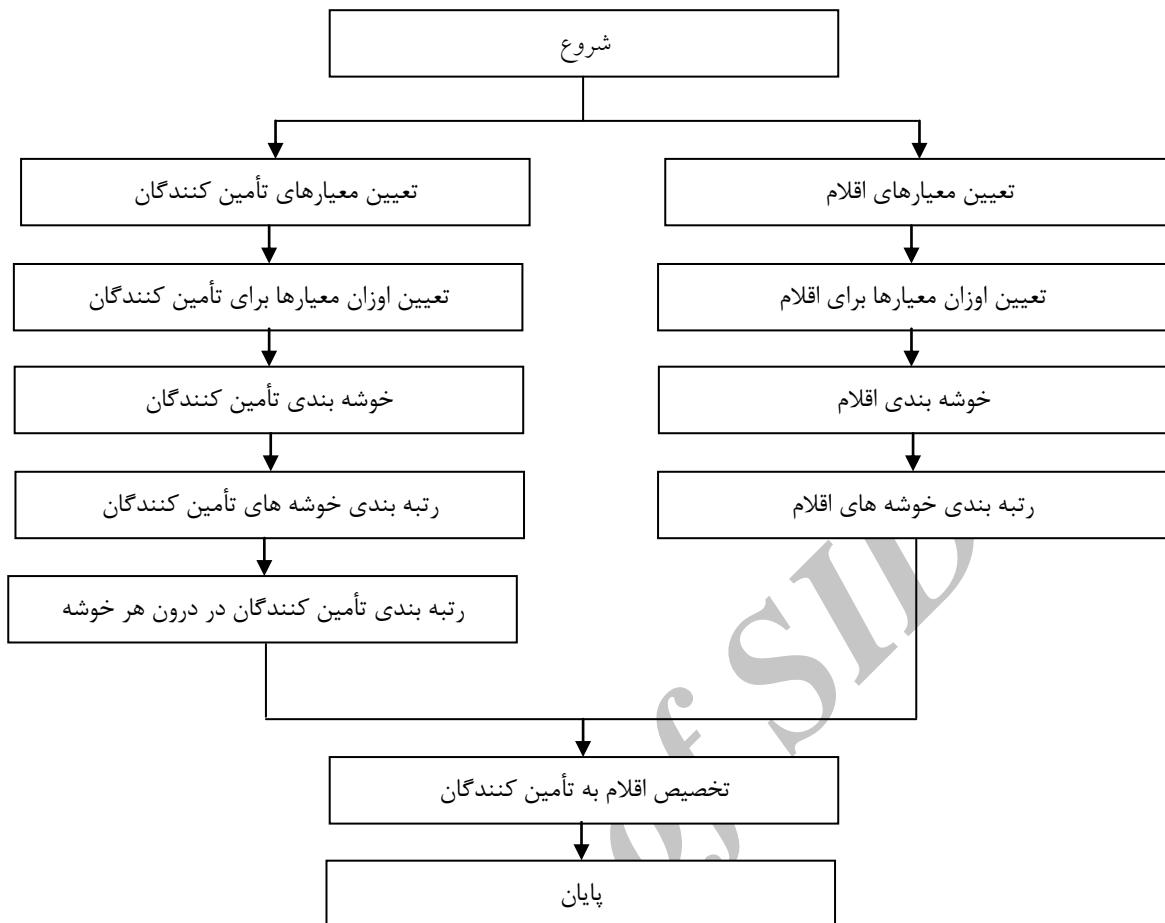
در روش خوش‌بندی AGNES از فواصل مابین مراکز خوش‌های استفاده می‌شود که به معیار c-means معروف است. به عبارت دیگر فاصله مابین دو خوش‌های برابر با فاصله مراکز دو خوش‌های و یا میانگین مختصات مربوط به هر خوش‌های است (غضنفری و همکاران، ۱۳۸۵).

۲-۲- الگوریتم پیشنهادی

الگوریتم پیشنهادی در این مقاله در طی ۹ مرحله کلی، مشابه شکل (۲) ارائه می‌گردد که گام‌های آن به طور کاملتر در ذیل توضیح داده می‌شود.

گام صفر) شروع

گام ۱) تعیین معیارها و اوزان معیارهای اقلام تعیین نمودن معیارها و محاسبه‌ی وزن مربوط به هر معیار، اولین گام روش حل پیشنهادی است.

شکل (۲): مراحل اجرای الگوریتم پیشنهادی

گام (۳) رتبه بندی خوشه های اقلام با استفاده از روش TOPSIS

پس از آنکه خوشبندی اقلام انجام گردیده و خوشه ها مشخص شد، روش TOPSIS طوری استفاده می شود که با در نظر گرفتن تعدادی معیار مناسب به ازای خوشه ها، بتوان خوشه های تعیین شده را رتبه بندی نمود. البته، این معیارها می توانند با معیارهای اقلام یکسان هم در نظر گرفته شوند (آذر و همکاران، ۱۳۸۷). به این ترتیب در صورتی که تعداد اقلام بسیار زیاد باشند، با خوشبندی می توان مدل های تصمیم گیری چندشاخه را به ازای تعداد کمتری از عناصر به کار برد.

گام (۲) خوشبندی اقلام

در این مقاله از روش خوشبندی AGNES برای خوشبندی اقلام استفاده می شود. یک ماتریس $n_1 \times m_1$ از مشخصات اقلام در دست است، که تعداد اقلام و m_1 تعداد معیارهای مربوط به خوشبندی اقلام است. با توجه به این ماتریس، ماتریس فاصله اقلیدسی بین اقلام مختلف در یک فضای m_1 بعدی برای خوشبندی اقلام مشخص و استفاده می گردد. تعداد خوشه ها طوری انتخاب می شوند که تعداد اقلام درون هر خوشه تاحد قابل قبولی از دید خبرگان قرار گیرند. البته، در این مرحله، برای تعداد خوشه ها محدودیتی وجود ندارد.

گام ۴) تخصیص اقلام به تأمین کنندگان برای سفارش است. با توجه به توضیحات مربوط به گام (۵)، تعداد تأمین کنندگان درون هر خوش بیشتر است بیش از ۲۰ تأمین کننده نشود. در این صورت بهتر است روند خوش بندی پیش، همچنان ادامه یابد تا تمام خوش بندی از حد اکثر مجاز بیشتر نشود.

گام ۸) تخصیص اقلام به تأمین کنندگان برای سفارش در این گام باید روشی را اتخاذ نمود تا اقلام به تأمین کنندگان به نحوی تخصیص یابند که دو سؤال زیر پاسخ داده شود،

۱- کدامیک از تأمین کنندگان انتخاب شوند؟

برای انتخاب تأمین کنندگان، خوش بـا بالاترین اولویت را که هنوز تأمین کنندـه تخصیص داده نشده ای دارد، انتخاب نموده و در خوش بـمذکور نیز تأمین کنندـه تخصیص داده نشـه با بالاترین اولویت را درنظر بگیرید.

۲- چه میزان از اقلام توسط هر تأمین کنندـه عرضه گردد؟

نحوه تعیین میزان اقلام قابل عرضه توسط تأمین کنندگان بدین صورت است که هر تأمین کنندـه ای که براساس سؤال اول انتخاب گردد، باید اقلام تخصیص داده شده را به میزان نیاز و تا حد ظرفیت خود عرضه نماید. در حالتی که یک تأمین کنندـه نتواند به تنها یی نیاز برخی اقلام را تأمین کند، باید از تأمین کنندگان در اولویت های بعدی استفاده گردد. این روند تا ارضای کامل تقاضای تمامی اقلام توسط تأمین کنندگان ادامه می یابد.

گام ۴) تعیین معیارهای تأمین کنندگان و محاسبه اوزان آنها

مشابه گام (۱)، برای تأمین کنندگان نیز معیارهایی برای خوش بندی و رتبه بندی خوش بـها درنظر گرفته و از روش های مذکور، اوزان آنها تعیین می شوند. در این گام نیز خبرگان می توانند در تعیین معیارهـا و اوزان آنها مؤثر باشند.

گام ۵) خوش بندی تأمین کنندگان پس از تعیین معیارهـا و اوزان آنها مطابق گام (۴)، از روش خوش بندی AGNES آنها را به تعداد مناسب خوش بندی نمایید. در این گام نیز تعدادی معیار برای خوش بندی تأمین کنندگان درنظر گرفته می شود. نقطه ای شروع این مرحله یک آرایه $n_2 \times m_2$ بعدی است. که در آن n_2 تعداد تأمین کنندگان و m_2 تعداد معیارهـا برای ارزیابی تأمین کنندگان است. بهتر است تعداد خوش بـها طوری انتخاب شود که تعداد تأمین کنندگان موجود در هر خوش بـ بیش از ۲۰ تأمین کنندـه نباشد (غضنفری و همکاران، ۱۳۸۵).

گام ۶) رتبه بندی خوش بـهای تأمین کنندگان با استفاده از روش TOPSIS

همانند گام (۳) از روش TOPSIS برای رتبه بندی خوش بـها به جای خود تأمین کنندگان استفاده می شود.

گام ۷) رتبه بندی تأمین کنندگان داخل هر خوش بـ با توجه به اینکه یکی از محدودیت های اصلی این تحقیق، تأمین تمامی تقاضاهاست، از این رو، برای تخصیص اقلام به تأمین کنندگان، نیاز به رتبه بندی تأمین کنندگان موجود در هر خوش بـ به کمک یکی از مدل های تصمیم گیری چند شاخصه مانند روش

تعویض دنده انواع خودروهای سواری از قبیل پراید، زانتیا، پژو، ۴۰۵، ۲۰۶، سمند، L۹۰، ریو و نیز پدال گاز خودروهای سورن و پژو ۴۰۵ تولید می‌کند. این کارخانه تولیدی با شرکت‌هایی مانند ساپکو برای تأمین قطعات شرکت ایران‌خودرو، شرکت سازه‌گستر برای تأمین قطعات شرکت سایپا و با شرکت رنو در فرانسه به عنوان یکی از تأمین‌کننده‌های معتبر همکاری دارد. سهم این کارخانه در بازار برای مکانیزم‌های تعویض دنده خودروها به‌ازای انواع خودروها به صورت جدول (۱) است.

گام ۹) پایان

در بخش بعدی الگوریتم پیشنهادی بر روی یک کارخانه‌ی تولید قطعات خودرو پیاده‌سازی شده و سپس نتایج حاصل از الگوریتم پیشنهادی با نتایج حاصل از روش DEA مقایسه می‌گردد.

۳- مطالعه موردی

برای پیاده‌سازی مدل پیشنهادی، کارخانه قطعه‌سازان سینا، واقع در شهرک صنعتی بوعلی در شهر همدان که در سال ۱۳۷۸ تأسیس گردیده و حدود ۱۰۰ پرسنل دارد، در نظر گرفته می‌شود. تنوع تولیدات این کارخانه زیاد بوده و محصولاتی مانند مکانیزم

جدول (۱): سهم بازار کارخانه مورد مطالعه

پراید	زانتیا	پژوه ۴۰۵	پژوه ۲۰۶	سمند	L۹۰	ریو	سورن	مکانیزم تعویض دنده
%۷۰	%۱۰۰	%۵۰	%۷۰	%۱۰۰	%۷۰	%۱۰۰	%۸۰	پدال گاز
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	ارزش افزوده

ارزش افزوده، به میزان افزایش ارزش پولی‌ای که یک قطعه در محصول نهایی ایجاد می‌کند، اطلاق می‌شود. تقاضا، به میزانی از هر قطعه گفته می‌شود که شرکت تولیدی در هر واحد از زمان به آن نیازمند است. در این مقاله، دوره‌های زمانی به صورت هفتگی درنظر گرفته می‌شوند. همچنین، منظور از مدت زمان مؤثر در تولید، فاصله زمانی از ورود هر قطعه تا تکمیل محصول نهایی است. واحد مورد استفاده در این مقاله برای این معیار، ثانیه است (ботانی، ۲۰۰۷)

در ادامه، گام‌های الگوریتم پیشنهادی با توجه به پیاده‌سازی در شرکت مذکور، ارائه می‌گردد.

تعداد تأمین‌کنندگانی که در تأمین قطعات موردنیاز شرکت، مشارکت دارند ۴۲ تأمین‌کننده است و این کارخانه برای تولید محصولات خود، از ۹۴ قطعه ورودی به کارخانه اعم از ساختنی و خریدنی استفاده می‌کند. برای قطعات ^{۳۰} مذکور، معیارهایی به صورت ارزش افزوده، میزان تقاضا و مدت زمان مؤثر در تولید و ضرایب اهمیتی به ترتیب معادل ^۳، ^{۰،۴} و ^{۰،۳} توسط افراد خبره این کارخانه در نظر گرفته می‌شوند. این سه معیار کاملاً مستقل بوده و به طور مستقیم از پیشنهاد کارشناسان خبره شرکت مذکور استفاده می‌شود.

جدول(۲): ماتریس تصمیم‌گیری خوش‌ها

زمان تولید	تقاضا	ارزش افزوده	شماره خوش
۴۰۶	۲۰۵۰	۱۱۵	۱
۳۱۲	۲۴۱۰	۱۱۹	۲
۲۸۰	۲۸۶۰	۱۲۸	۳
۲۸۵	۲۶۲۰	۱۶۰	۴
۱۹۳	۲۶۶۰	۱۴۸	۵
۱۸۹	۲۸۸۰	۱۴۷	۶
۱۳۲	۳۹۸۰	۹۳	۷
۱۰۲	۴۲۰۰	۹۳	۸
۷۲	۴۱۰۰	۹۰	۹
۸۹	۵۰۷۰	۸۸	۱۰

جدول(۳): ماتریس تصمیم‌گیری نرمالیزه شده

زمان تولید	تقاضا	ارزش افزوده	شماره خوش
۰,۱۶۵	۰,۰۷۶	۰,۰۹	۱
۰,۱۲۹	۰,۰۸۸	۰,۰۹۳	۲
۰,۱۱۴	۰,۱۰۸	۰,۰۹۹	۳
۰,۱۱۷	۰,۰۹۶	۰,۱۲۶	۴
۰,۰۷۸	۰,۱	۰,۱۱۷	۵
۰,۰۷۸	۰,۱۰۸	۰,۱۱۷	۶
۰,۰۵۴	۰,۱۴۸	۰,۰۷۲	۷
۰,۰۴۲	۰,۱۵۶	۰,۰۷۲	۸
۰,۰۳	۰,۱۵۲	۰,۰۶۹	۹
۰,۰۳۶	۰,۱۸۸	۰,۰۶۹	۱۰

۱-۳ - خوشبندی اقلام

اطلاعات اقلام مورد نیاز شرکت با توجه به سه معیار ارزش افزوده، میزان تقاضا و مدت زمان مؤثر در تولید و ضرایب اهمیت‌شان که به ترتیب معادل با ۰,۳، ۰,۴ و ۰,۰ است، ابتدا بی مقیاس نموده و سپس با استفاده از الگوریتم AGNES، این اقلام به ۱۰ خوش، خوشبندی می‌شوند. تمامی فواصل در خوشبندی به صورت اقلیدسی در نظر گرفته شده و تمامی محاسبات با استفاده از نرم‌افزار Matlab برنامه‌نویسی و انجام شده است. در این مقاله به ازای هر ۱۰ قلم کالا، طبق نظر افراد خبره، یک خوش در نظر گرفته می‌شود. از این رو، تعداد کل خوش‌ها برابر با ۱۰ است. روش بی مقیاس‌سازی در اینجا بدین صورت است که برای معیارهای مثبت^{۳۱} مقدار معیارها به بیشترین مقدار موجود برای آن معیار تقسیم می‌شوند و برای معیارهای منفی^{۳۲} کمترین مقدار موجود برای آن معیار، بر مقدار آن معیار تقسیم می‌شوند (صغریور، ۱۳۸۸).

۲-۳ - رتبه‌بندی خوش‌های اقلام

با توجه به خوش‌هایی به دست آمده از روش AGNES، ماتریس تصمیم‌گیری برای رتبه‌بندی خوش‌ها به صورت جدول (۲) بوده و نرمالیزه شده این ماتریس در جدول (۳) آمده است.

مقدار مربوط به جدول (۲) از میانگین‌گیری حسابی مقادیر تمامی عناصر داخل آن خوش به دست می‌آید. حال با توجه به جدول (۳) و اجرای روش TOPSIS، رتبه‌بندی خوش‌ها به صورت جدول (۴) است.

جدول (۵): روش دوقطبی فاصله‌ای

خیلی بالا	بالا	متوسط	پایین	خیلی پایین
۱	۳	۵	۷	۹

با توجه به اولویت خوشبندی اقلام، ضرایب اهمیت خوشبندی از خوشبندی ۱ تا ۱۰ به ترتیب به صورت ۱، ۰، ۹۵، ۰، ۹۰، ۰، ۸۵، ۰، ۸۰، ۰، ۷۵، ۰، ۷۰، ۰، ۶۵، ۰، ۶۰ و ۰، ۵۵ فرض می‌شوند. محاسبات مربوط به فاصله‌ای اقلیدسی در الگوریتم AGNES مانند خوشبندی اقلام با استفاده از نرم‌افزار MATLAB انجام می‌شود.

۴-۳ - رتبه‌بندی خوشبندی تأمین‌کنندگان خوشبندی تأمین‌کنندگان نیز در براساس ۳ معیار کیفیت، قیمت و زمان تحویل که استثنائاً همان معیارهای تأمین‌کنندگان ^{۳۳} هستند، تشکیل یک ماتریس تصمیم‌گیری همانند جدول (۶) می‌دهند. ماتریس تصمیم‌گیری مذکور نرمالیزه شده و جدول (۷) را ارائه می‌دهد.

جدول (۶): ماتریس تصمیم‌گیری

شماره خوشبندی	قیمت	کیفیت	زمان تحویل (روز)
۱	۰,۷۴	۰,۷۷	۲۷
۲	۰,۷۱	۰,۸۱	۲۱
۳	۰,۸۴	۰,۷۶	۱۶
۴	۰,۷۷	۰,۶۲	۲۱
۵	۰,۷۳	۰,۶۱	۱۶

جدول (۴): رتبه‌بندی خوشبندی اقلام

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۶	۷	۸	۹	۱۰	۱	۲	۳	۴	۵

۳-۳ - خوشبندی تأمین‌کنندگان

در این مقاله به ازای هر ده تأمین‌کنندگان، طبق نظر افراد خبره، یک خوشبندی در نظر گرفته می‌شود. از این رو تعداد کل خوشبندی‌ها برابر با ۵ است.

نحوه خوشبندی اقلام بر خوشبندی تأمین‌کنندگان و اولویت‌بندی اقلام بر اولویت‌بندی تأمین‌کنندگان اثر می‌گذارد. زیرا معیارهایی مانند کیفیت، قیمت و زمان تحویل از کالایی به کالای دیگر به ازای هر تأمین‌کنندگان متفاوتند. بنابر این برای خوشبندی تأمین‌کنندگان باید براساس تمام اقلامی که هر تأمین‌کنندگان قادر به عرضه آنها است، برآیندی، صورت گیرد. از این رو، میانگین وزنی اقلام هر تأمین‌کنندگان محاسبه شده و تأمین‌کنندگان بر اساس مقادیر به دست آمده خوشبندی می‌گردند. همان‌گونه که اشاره شد، معیارهای درنظر گرفته شده برای تأمین‌کنندگان عبارت از کیفیت، قیمت و زمان تحویل است، که به ترتیب دارای ضریب اهمیت ۰,۵, ۰,۲, ۰,۰,۵ هستند. معیار کیفیت به صورت یک شاخص کیفی درنظر گرفته و از روش دوقطبی فاصله‌ای مقادیر مربوط به آن به مقادیر کمی تبدیل می‌شوند (آذر و همکاران، ۱۳۸۷).

جدول (۹): اولویت‌بندی کلی و درون خوشه‌ای
تأمین‌کنندگان

شماره تأمین‌کننده	اولویت کلی	خوشه	اولویت درون خوشه‌ای	اولویت‌بندی شماره	اولویت‌بندی خوشه	آرای خوشه
۸	۱	۱				
۹	۲	۲				
۲۲	۳	۳		۱	۱	
۳۴	۴	۴				
	۵	۱				
۱۳	۶	۲				
۲۴	۷	۳				
۳۶	۸	۴				
۳۱	۹	۵				
۳۵	۱۰	۶		۴	۲	
۴۱	۱۱	۷				
۳۷	۱۲	۸				
۳۸	۱۳	۹				
۲۶	۱۴	۱۰				
	۱۵	۱				
۱۱	۱۶	۲				
۲۱	۱۷	۳				
۲۵	۱۸	۴		۵	۳	
۳۹	۱۹	۵				
۳۰	۲۰	۶				
۱۴	۲۱	۱				
۱۷	۲۲	۲				
۲۸	۲۳	۳				
۳۳	۲۴	۴				
۵	۲۵	۵		۳	۴	
۲۷	۲۶	۶				
۴۰	۲۷	۷				
۱۹	۲۸	۸				
۱۸	۲۹	۹				
	۳۰	۱				
۱۰	۳۱	۲				
۲۳	۳۲	۳				
۱۲	۳۳	۴				
۱۶	۳۴	۵				
۲	۳۵	۶				
۱	۳۶	۷				
۱۵	۳۷	۸		۲	۵	
۳۲	۳۸	۹				
۲۹	۳۹	۱۰				
۲۰	۴۰	۱۱				
۴۲	۴۱	۱۲				
۷	۴۲	۱۳				

جدول (۷): ماتریس تصمیم‌گیری نرمالیزه شده

شماره خوشه	کیفیت	قیمت	زمان تحويل (روز)
۰,۰۱۸	۰,۲۲۵	۰,۰۸۸	۱
۰,۰۱۳۸	۰,۲۵۵	۰,۰۸۲	۲
۰,۰۱۰۲	۰,۲۴۵	۰,۰۹۶	۳
۰,۰۱۳۸	۰,۲۰۰	۰,۰۹۲	۴
۰,۰۱۰۵	۰,۱۹۵	۰,۰۸۸	۵

حال به کمک روش TOPSIS خوشه‌های موجود را رتبه‌بندی نموده و اولویت خوشه‌ها برای تخصیص به صورت جدول (۸) قابل مشاهده است.

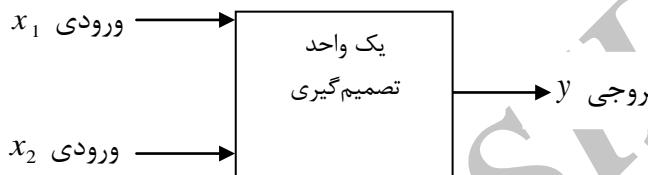
جدول (۸): رتبه‌بندی خوشه‌های تأمین‌کنندگان

اولویت	۵	۴	۳	۲	۱	شماره خوشه
	۲	۳	۵	۴	۱	

۳-۵-۳- اولویت‌بندی تأمین‌کنندگان درون هر خوشه برای محاسبه‌ی اولویت‌بندی کلی تأمین‌کنندگان که پیش‌نیاز مرحله‌ی انتخاب و تخصیص تأمین‌کنندگان است، نیاز به اولویت‌بندی درون خوشه‌ایست. در اینجا چون تعداد تأمین‌کنندگان درون تمام خوشه‌ها از ۲۰ کمتر است، مستقیماً از روش TOPSIS استفاده می‌شود، در غیر این صورت باید خوشبندی تا زمانی ادامه یابد که تعداد درون هر خوشه بیش از ۲۰ عنصر نباشد. پس از انجام اولویت‌بندی درون خوشه‌ای به کمک روش TOPSIS، اولویت‌بندی کلی همانند جدول (۹) است.

۱، توسط تأمین کننده ۳ و ۲۱۰۰ مورد آن توسط تأمین کننده ۸ صورت گیرد.

نحوه تخصیص		
۸	۳	۱
۲۱۰۰	۸۰۰	

شکل (۳): یک واحد تصمیم‌گیری

جواب یکسانی هستند، که می‌تواند تا حدودی مهر تأییدی بر اعتبار الگوریتم پیشنهادی باشد. البته، روش DEA نحوه تخصیص را ارائه نمی‌دهد فقط کارایی را بررسی می‌کند، در حالی که روش پیشنهادی نحوه تخصیص را همانند جدول (۱۰) ارائه می‌دهد.

۴- نتیجه‌گیری

استفاده همزمان از روش خوشبندی و روش تصمیم‌گیری چند معیاره برای انتخاب تأمین کنندگانی که دارای ظرفیت‌های محدودی هستند برای تأمین تعداد زیادی از اقلام ضروری، در این تحقیق مطالعه و بررسی شد.

امروزه با توجه با سرعت زیاد تغییرات در عوامل تصمیم‌گیری و لزوم واکنش سریع در قبال بروز این تغییرات، نیاز به توسعه‌ی روش‌هایی است که این تغییرات را هر چه سریع‌تر اعمال نموده و به کارگیری آنها نیز دارای پیچیدگی چندانی نباشد.

۶- تخصیص اقلام به تأمین کنندگان

با توجه به اینکه در این مقاله ظرفیت عرضه انواع اقلام توسط تأمین کنندگان، محدود و از قبل مشخص است، و با توجه به اولویت‌های به دست آمده برای خوشبندی و اقلام، تخصیص اقلام به تأمین کنندگان به صورت جدول (۱۰) درنظر گرفته می‌شود. به این ترتیب که مثلاً تکه جدول زیر که از جدول (۱۰) آمده است، نشان دهنده اینست که ۸۰۰ مورد از قلم

۷- حل با استفاده از روش DEA

در این مقاله و در روش DEA، کیفیت به عنوان خروجی و قیمت و زمان تحويل به عنوان ورودی در نظر گرفته می‌شوند، زیرا کیفیت بالاتر مطلوب‌تر و قیمت بالاتر و زمان تحويل طولانی‌تر نامطلوب‌تر محسوب می‌شوند.

$$\begin{aligned}
 & \max_{u,v} \sum_{r=1}^s u_r y_{ro} \\
 & \sum_{r=1}^m v_i x_{io} = 1 \\
 & \sum_{r=1}^s u_r y_{rj} - \sum_{i=1}^m v_i x_{ij} \leq 0 \quad j = 1, 2, \dots, n \\
 & u_r \geq 0 \quad r = 1, 2, \dots, s \\
 & v_i \geq 0 \quad i = 1, 2, \dots, m
 \end{aligned}$$

با حل مدل فوق با استفاده از نرم‌افزار لینگو اولویت‌بندی همانند جدول (۱۱) به دست می‌آید، که با مقایسه با جواب به دست آمده از الگوریتم پیشنهادی در جدول (۹)، مشاهده می‌شود که دارای

جدول (۱۰): تخصیص اقلام به تأمین کنندگان

نحوه تخصیص	اقلام						
<u>۳۴</u> ۲۴۰۰	۴	<u>۳۷</u> ۲۳۰۰	۳	<u>۳۵</u> ۲۵۰۰	۲	<u>۸</u> ۲۱۰۰	۱
<u>۳۱</u> ۲۴۰۰	۸	<u>۸</u> ۳۰۰۰	۷	<u>۸</u> ۲۱۰۰	۶	<u>۲۲</u> ۲۵۰۰	۵
<u>۳۵</u> ۳۱۰	۱۲	<u>۸</u> ۳۶۰۰	۱۱	<u>۱۳</u> ۲۳۵۰	۱۰	<u>۳۱</u> ۲۵۰۰	۹
<u>۲۵</u> ۲۱۰۰	۱۶	<u>۳۵</u> ۱۴۰۰	۱۰	<u>۳۷</u> ۷۵۰	۱۴	<u>۸</u> ۲۵۰۰	۱۳
<u>۲۲</u> ۲۴۰۰	۲۰	<u>۸</u> ۲۲۰	۱۹	<u>۸</u> ۳۰۰۰	۱۸	<u>۲۲</u> ۲۴۵۰	۱۷
<u>۴۱</u> ۱۵۰۰	۲۴	<u>۸</u> ۲۹۵۰	۲۳	<u>۲۲</u> ۲۷۰۰	۲۲	<u>۳۵</u> ۲۹۵۰	۲۱
<u>۲۴</u> ۳۰۰۰	۲۸	<u>۳۱</u> ۲۷۰۰	۲۷	<u>۸</u> ۲۵۰۰	۲۶	<u>۸</u> ۲۱۱۰	۲۰
<u>۲۵</u> ۳۰۰۰	۳۲	<u>۹</u> ۲۲۰۰	۳۱	<u>۸</u> ۲۰۰۰	۳۰	<u>۲۲</u> ۳۰۰۰	۲۹
<u>۳۴</u> ۲۹۸۰	۳۶	<u>۳۷</u> ۲۰	۳۵	<u>۸</u> ۱۳۰۰	۳۴	<u>۸</u> ۲۰۰۰	۳۳
<u>۲۲</u> ۲۷۰۰	۴۰	<u>۸</u> ۳۸۰۰	۳۹	<u>۴۱</u> ۳۰۰۰	۳۸	<u>۱۱</u> ۲۱۸۰	۳۷
<u>۳۵</u> ۲۰۵۰	۴۴	<u>۲۶</u> ۴۹۰	۴۳	<u>۳</u> ۲۷۰۰	۴۲	<u>۱۷</u> ۳۸۰۰	۴۱
<u>۲۲</u> ۲۷۰۰	۴۸	<u>۲۲</u> ۲۶۱۰	۴۷	<u>۱۴</u> ۷۸۰	۴۶	<u>۲۲</u> ۲۱۷۰	۴۰
<u>۲۴</u> ۴۰۴۰	۵۲	<u>۲۲</u> ۲۷۸۰	۵۱	<u>۸</u> ۲۰۰۰	۵۰	<u>۱۳</u> ۲۰۰۰	۴۹
<u>۸</u> ۴۲۱۰	۵۶	<u>۳۷</u> ۲۶۰۰	۵۰	<u>۱۳</u> ۲۰۵۰	۵۴	<u>۱۱</u> ۱۴۰	۵۳
<u>۳۵</u> ۲۴۵۰	۶۰	<u>۲۶</u> ۴۰۰	۵۹	<u>۳۵</u> ۳۰۲۰	۵۸	<u>۳۷</u> ۸۰۰	۵۷
<u>۲۴</u> ۲۴۰۰	۶۴	<u>۲۲</u> ۲۳۰۰	۶۳	<u>۲۲</u> ۲۵۰۰	۶۲	<u>۳۱</u> ۱۸۰۰	۶۱
<u>۴۱</u> ۷۰	۶۸	<u>۱۳</u> ۲۸۰۰	۶۷	<u>۳۴</u> ۲۰۰۰	۶۶	<u>۳۴</u> ۲۴۰۰	۶۵
<u>۳۵</u> ۲۸۰	۷۲	<u>۱۴</u> ۲۰۰۰	۷۱	<u>۳۸</u> ۱۵۰۰	۷۰	<u>۳۷</u> ۲۰۰۰	۶۹
<u>۹</u> ۲۹۸۰	۷۶	<u>۳۱</u> ۲۲۵۰	۷۵	<u>۳۷</u> ۱۸۰	۷۴	<u>۱۳</u> ۲۴۰۰	۷۳
<u>۳۸</u> ۲۸۰	۸۰	<u>۱۴</u> ۲۰۰۰	۷۹	<u>۳۷</u> ۱۲۰۰	۷۸	<u>۲۲</u> ۲۹۰۰	۷۷
<u>۲۰</u> ۴۰۰	۸۴	<u>۱۴</u> ۳۱۰۰	۸۳	<u>۱۴</u> ۲۵۰۰	۸۲	<u>۳۸</u> ۳۵۰۰	۸۱
<u>۳۴</u> ۲۰۰	۸۸	<u>۳۴</u> ۲۴۰۰	۸۷	<u>۳۷</u> ۵۰۰	۸۶	<u>۲۲</u> ۲۵۰۰	۸۵
<u>۳۸</u> ۲۰۰	۹۲	<u>۳۸</u> ۲۷۰۰	۹۱	<u>۲۴</u> ۳۰۰۰	۹۰	<u>۳۵</u> ۲۷۸۰	۸۹

سفارش تخصیص داده شده از طرف کارخانجات بالادستی بیشتر شد. این مقدار از متوسط ۱،۶۵۴،۱۲۰ واحد در سال به متوسط ۱،۹۲۰،۱۰۰ واحد در سال افزایش یافت.

۲- به علت کاهش یافتن هزینه‌ی خرید و میزان ضریب ضایعات، میزان هزینه‌های تولید کاهش یافت. میزان ارزش پولی ضایعات کارخانه در هر هفته از ۱۵۳،۶۵۰ تومان به ۱۳۳،۷۷۰ تومان کاهش پیدا کرد.

۳- زمان اختصاص یافته به تولید، کاهش یافته و در نهایت میزان تولید سالیانه افزایش یافت. ظرفیت تولید سالیانه از ۲،۲۵۰،۵۰۰ واحد در سال به ۲،۴۴۰،۳۰۰ واحد در سال افزایش پیدا کرد.

همان‌طور که از جدول (۱۱) نیز مشاهده می‌شود، به تعدادی از تأمینکنندگان، اقلامی برای عرضه اختصاص داده نشده است. برخی از تأمینکنندگان فقط مجاز به تأمین بخشی از اقلام شدند.

چارچوب اصلی این تحقیق مبتنی بر ترکیبی از مدل‌های موجود در تحقیقات پیشین و ارائه رویکردی ابتکاری براساس آنها و پیاده‌سازی در محیط‌های واقعی و صنعتی است.

جدول عرضه‌ی تأمینکنندگان تأثیری در اولویت‌بندی تأمینکنندگان نداشته و این رو در صورت به روز شدن این جدول و در صورتی که سایر ارزش‌های مربوط به معیارهای تأمینکنندگان ثابت بماند، می‌توان این تغییرات را فقط در مرحله‌ی تخصیص اعمال نمود، بدون آنکه در مراحل پیشین خود تأثیری بگذارند.

برای ارزیابی میزان اثرگذاری این روش، وضعیت شرکت تولیدی مورد مطالعه، قبل و بعد از پیاده‌سازی روش پیشنهادی مقایسه گردید، و نتایج زیر به دست آمد،

۱- به علت انتخاب تأمینکنندگان با کارایی بالاتر استفاده از استانداردهای تولیدی بالاتر، میزان

جدول(۱۱): اولویت‌بندی به دست آمده از روش DEA

شماره تأمینکننده	۲۶	۳۸	۳۷	۴۱	۳۵	۳۱	۳۶	۲۴	۱۳	۳	۳۴	۲۲	۹	۸
اولویت‌بندی DEA	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
شماره تأمینکننده	۱۹	۴۰	۲۷	۵	۳۳	۲۸	۱۷	۱۴	۳۰	۳۹	۲۵	۲۱	۱۱	۴
اولویت‌بندی DEA	۲۸	۲۷	۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵
شماره تأمینکننده	۷	۴۲	۲۰	۲۹	۳۲	۱۵	۱	۲	۱۶	۱۲	۲۳	۱۰	۶	۱۸
اولویت‌بندی DEA	۴۲	۴۱	۴۰	۳۹	۳۸	۳۷	۳۶	۳۵	۳۴	۳۳	۳۲	۳۱	۳۰	۲۹

منابع

- allocation", *The International Journal of Management Science*, 36, 76-90.
- Ding, H., Benyoucef, L. & Xie, X., (2005), "A simulation optimization methodology for supplier selection problem", *International Journal Computer Integrated Manufacturing*, 18 (2-3), 210-224.
- Ellram, L. M., (1991), "Supply chain management, the industrial organization perspective", *International Journal of Physical Distribution and Logistics Management*, 21 (1), 13-22.
- Flynn B., Huo B. & Zhao X., (2010), "The impact of supply chain integration on performance, A contingency and configuration approach", *Journal of Operations Management*, 28 (1), 58-71.
- Ghodsypour, S. H. & O'Brien, C., (2001), "The total cost of logistics in supplier selection, under conditions of multiple sourcing, multiple criteria and capacity constraint", *International Journal of Production Economics*, 73 (1), 15-27.
- Hong, G. H., Park, S. C., Jang, D. S. & Rho, H. M., (2005), "An effective supplier selection method for constructing a competitive supply-relationship", *Expert Systems with Applications*, 28 (4), 629-639.
- Kahraman, C., Cebeci, U. & Ulukan, Z., (2003), "Multi-criteria supplier selection using fuzzy AHP", *Logistics Information Management*, 16 (6), 382-394.
- Lee, H. L. & Billington, C., (1992), "Managing supply chain inventory, pitfalls and opportunities", *Sloane Management Review*, 33 (3), 65-73.
- Liu, F. H. F. & Hai, H. L., (2005), "The voting analytic hierarchy process method for selecting supplier", *International Journal of Production Economics*, 97 (3), 308-317.
- Muralidharan, C., Anantharaman, N. & Deshmukh, S. G., (2002), "A multi-criteria group decision-making model for supplier rating", *Journal of Supply Chain Management*, 38 (4), 22-33.
- Nagurney, A., (2010), "Optimal supply chain network design and redesign at minimal آذر عادل و رجبزاده علی، تصمیم‌گیری کاربردی رویکرد MADM، تهران: نگاه دانش، چاپ دوم، ۱۳۷۰-۱۳۶۰.
- اصغرپور، محمد جواد، تصمیم‌گیری‌های چند معیاره، تهران: دانشگاه تهران، چاپ هفتم، (۱۳۸۸).
- تیموری ابراهیم، مقدمه‌ای بر مدیریت زنجیره تأمین، تهران: دانشگاه علم و صنعت ایران، (۱۳۷۸).
- غضنفری مهدی و رضایی محمود، مقدمه‌ای بر نظریه‌ی مجموعه‌های فازی، تهران: علم و صنعت ایران، چاپ اول، (۱۳۸۵).
- Baker, R. C. & Talluri, S., (1997), "A closer look at the use of DEA for technology selection", *Computers and Industrial Engineering*, 32 (1), 101-108.
- Barla, S. B., (2003), "A case study of supplier selection for lean supply by using a mathematical model", *Logistics Information Management*, 16 (6), 451-459.
- Blackhurst, J., Wu, T. & O'Grady P., (2005), "PCDM, A decision support modeling methodology for supply chain, product and process design decisions", *Journal of Operations Management*, 23(3-4), 25-343.
- Bottani, e. & Rizzi, A., (2007), "An adapted multi-criteria approach to suppliers and products selection-An application oriented to lead-time reduction", *International Journal of Production Economics*, 111, 763-781.
- Choy, K. L. & Lee, W. B., (2002), "A generic tool for the selection and management of supplier relationships in an outsourced manufacturing environment, The application of case based reasoning", *Logistics Information Management*, 15 (4), 235-253.
- Christopher, M., (1992), *Logistics and Supply Chain Management*, Pitman Publishing, London.
- Demirtas, E. A. & Ustun, O., (2008), "An integrated multiobjective decision making process for supplier selection and order

- 22 -Liu et al.
23 -Hong et al.
24 -Ghodsypour et al.
25 -Narasimhan et al.
26 -Zanakis et al.
27 -Classification
28 -Clustering
29 -Agglomerative Nesting
۳۰ - در این مقاله گاهی اصطلاح اقلام به جای قطعات به کار می‌رود.

۳۱ - معیارهایی که مقادیر بیشتر در آنها بهتر است. مانند سود
۳۲ - معیارهایی که مقادیر کمتر در آنها بهتر است. مانند هزینه
۳۳ - معیارهای درنظر گرفته شده برای خوشها می‌توانند در صورت نیاز و صلاح‌دید افراد خبره شرکت، با معیارهای اقلام و یا تأمین کنندگان متفاوت باشند.

total cost and with demand satisfaction", *International Journal of Production Economics*, 128 (1), 200-208.

Narasimhan, R., Talluri, S. & Mendez, D., (2001), "Supplier evaluation and rationalization via data envelopment analysis, An empirical examination", *Journal of Supply Chain Management*, 37 (3), 28-37.

Ng, W.L., (2008), "An efficient and simple model for multiple criteria supplier selection problem", *European Journal of Operational Research*, 186 (3), 1059-1067.

Talluri, S. & Narasimhan, R., (2005), "A note on "a methodology for supply base optimization"", *IEEE Transactions on Engineering Management*, 52 (1), 130-139.

Xu, N. & Nozick, L., (2009), "Modeling supplier selection and the use of option contracts for global supply chain design", *Computers & Operations Research*, 36 (10), 2786-2800.

Zanakis, S. H., Solomon, A., Wishart, N. & Dublish, S., (1998), "Multi-attribute decision making, a simulation comparison of selected methods", *European Journal of Operational Research*, 107, 507-529.

پی‌نوشت

- 1 -Supply Chain
2 -Ellram
3 -Christopher
4 -Lee et al.
5 -Blackhurst et al.
6 -Flynn et al.
7 -Nagurney
8 -Xu et al.
9 -Demirtas et al.
10- Data Envelopment Analysis
11 -Baker et al.
12 -Case-Based Reasoning
13 -Choy et al.
14 -Simple Multi-Attribute Rating Technique
15 -Barla
16 -Ding et al.
17 -Muralidharan et al.
18 -Kahraman et al.
19 -Talluri et al.
20 -Bottani et al.
21- Ng

Archive of SID